

Veszprémi Szilveszter

Az a dal, amit ősszel hallgattunk

Ezt a számot még te mutattad,
kedd délelőtt a Barbakán-kertben,
őszi szünetben, néhány éve.

Olyan volt, mint te.
Szabálytalan, mint az alsó fogsorod,
bohókás, mint a hajad,
komoly, mint a tartásod,
olyan, azt mondtad,
amit nem lehet bömböltetni,
ezért egyre hangosabbra állítottad,
és tényleg nem bömbölt.

Pénteken kaptam új telefont,
az őszi szünetben, néhány éve.
A régiben ez volt az utolsó jegyzetem.
Az a dal, amit ősszel hallgattunk.
Azt mondtad nem egy jó cím,
de legalább megjegyezhető.

Amikor öngyilkos lett az előadója,
eszembe jutottál,
nem volt vezető hír a nagy portálokon,
nem volt drogtúladagolás,
nem volt semmi gyanús körülmény,
amit te minimum szimbolikusan tarhattál.

Ma ezt hallgatom,
és arra gondolok, ahogy ülünk a padon
öregesen, azt mondtad, és nagyokat hallgatunk.
Próbálok bömböltetni, de nem megy,
megmondtad, még mindig nem,
többszöri próbálkozásra sem.

Kedden este eleredt az eső,
az őszi szünetben, néhány éve,
és napokig csak esett.
Reggelente azt hittem,
hogy a kezdőritmust dobolják
a cseppek az ablakon,
pedig csak bennem bömbölt,
miközben ez nyilván lehetetlen,
mert te mondtad,
és ki is próbáltuk,
de bennem tényleg bömbölt,
és ezt elfelejtettem neked elmondani.

Elfogyott a bor

Elfogyott a bor
és mi kint maradtunk a parton.

A homokba fúrtuk a lábfejünk,
és ott élő mérges rovarok
csípéseiről meséltünk történeteket.
Azt játszottunk, ki hagyja bent tovább.

Egy leamputált végtagnál tartottunk,
hogy egy kis csonk lifegett csak,
és az is rohadni kezdett.

Pont annyira rezzentem össze,
hogy megmozduljon a homok.

Le akartam mosni a lábam.

Egyszer egy hal
letépte valakinek a nagylábujját,
és a talpa már nem tartott mereven.
Elesett, és amíg a víz ért,
több másik hallal befalták a lábfejét.

Ezen a partszakaszon
egyébként is tilos a vízbe menni.

Hirtelen mélyül.

Kedd

Ehhez a pulóverhez azt a sálat vettem fel,
amiről azt hittem, sosem hordom majd,
és minden karácsonykor oda akartam adni
az első szembejövő segélyszervezetnek.

Ma kellemesen hideg van.
Az oszlop szára újságpapírból
könnyed tütüt hajtott a szél.
Mindketten várunk a szép új ruhánkban,
de csak én megyek tovább.

Úgy vagyok, mint a fázó sünök.
vagy mint két ember,
akik tökéletes egyensúlyban vannak a libikókán.

A vén asszony

A vén asszony azt mondja, itt a nyár.
Néha még meleg van,
de a már hideg szél fújja le a leveleket.
Szenilis az időjárás,
és szürke, ködös, mint a vénasszony,
aki áll a sarkon,
és azt mondja, itt a nyár.

Kiszólok neked a konyhába,
aztán rájövök,
hogyan nem vagy ott.
Írok egy SMS-t, és a küldés sikertelen.
Meggzúntattuk a számod.
Veszek neked is tejszeletet,
aztán a pénztártól szaladok vissza.

Néha, ha álomban itt vagy,
ébredés után a szembejövő embereken
és hasonló kabátokban látni véllek.
Mindig rájövök,
hogyan pont olyan vagyok.